

ROZHODNUTÍ

Nejvyšší správní soud jako soud kárný rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Davida Hipšra a členů JUDr. Roberta Waltra, Mgr. Olgy Houžvičkové, Mgr. Dagmar Jersákové, JUDr. Ivo Jahelky a doc. JUDr. Kateřiny Frumarové, Ph.D, ve věci kárné navrhovatelky **předsedkyně Městského soudu v Praze JUDr. Jaroslavy Pokorné**, proti kárně obviněné **JUDr. Daně Šindelářové**, soudkyni Obvodního soudu pro Prahu 1, o návrhu na zahájení řízení o kárné odpovědnosti soudce ze dne 28. 2. 2023,

t a k t o :

Podle § 314r odst. 4 zákona č. 141/1961Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů, přiměřeně aplikovaného v kárném řízení dle § 25 zákona č. 7/2002 Sb., o řízení ve věcech soudců, státních zástupců a soudních exekutorů, na návrh kárného navrhovatele

se schvaluje dohoda o vině a kárném opatření,

která byla uzavřena v Praze dne 22. 3. 2023 mezi kárnou navrhovatelkou předsedkyní Městského soudu v Praze JUDr. Jaroslavou Pokornou a kárně obviněnou soudkyní Obvodního soudu pro Prahu 1 JUDr. Danou Šindelářovou,

a

JUDr. Dana Šindelářová
nar. X
soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 1

je vinna

podle § 19 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb.,

že

v trestní věci vedené Městským soudem v Praze pod sp. zn. 46 T 15/2004, ve vztahu k odsouzenému A. A., stíhanému a odsouzenému v původním řízení jako uprchlému, nepostupovala v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 a § 306a odst. 2 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), ve znění pozdějších předpisů,

poté, co se nejpozději dne 22. 4. 2021 prokazatelně dozvěděla, že odsouzený byl dne 16. 4. 2021 zadržen v Polské republice, a následně byl dne 30. 4. 2021 předán českým orgánům, dala až dne 22. 6. 2021 (po opakované žádosti odsouzeného ze dne 21. 5. 2021 a ze dne 16. 6. 2021) pokyn k doručení pravomocného rozsudku (s poučením o právu navrhnout zrušení pravomocného odsuzujícího rozsudku) odsouzenému do výkonu trestu odnětí svobody, kam mu byl doručen dne 9. 7. 2021,

poté, co odsouzený přípisem odeslaným dne 16. 7. 2021 požadoval „obnovení procesu“ a v doplnění ze dne 10. 8. 2021 požadoval „obnovu řízení“, dále přes návrhy odsouzeného na zrušení rozsudku výslovně podle § 306a odst. 2 trestního řádu ze dne 13. 12. 2021 a 24. 1. 2022, až dne 29. 9. 2022 nařídila vazební zasedání na den 17. 10. 2022, kde připustila tento návrh k rozhodnutí soudnímu senátu,

přičemž ve vazebním zasedání dne 4. 10. 2021 odsouzenému sdělila, že v případě zrušení rozsudku by celé dlouhé řízení byl ve vazbě, nechť zváží, zda pro něj není vhodnější odpykat polovinu trestu a usilovat o podmíněné propuštění, dále mu sdělila, že ona odsouzeného z vazby nepustí, načež bylo vazební zasedání bez rozhodnutí ukončeno,

a dále ve vazebním zasedání dne 7. 3. 2022 odsouzenému doporučila, aby raději než požadavek na nové projednání věci zvážil žádost o milost nebo o upuštění od výkonu trestu odnětí svobody za současného vydání do cizího státu, načež bylo vazební zasedání bez rozhodnutí odročeno,

tedy

zaviněně porušila povinnosti soudce a ohrozila důvěru v odborné a spravedlivé rozhodování soudů,

čímž spáchala

kárné provinění podle § 87 odst. 1 zákona č. 6/2002 Sb.,

a za to se jí ukládá

podle § 88 odst. 1 písm. b) zákona č. 6/2002 Sb.

kárné opatření

snížení platu o 20 % na dobu 12 měsíců.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyššímu správnímu soudu jako soudu kárnému byl dne 28. 2. 2023 doručen návrh kárné navrhovatelky na zahájení kárného řízení o kárné odpovědnosti soudkyně Obvodního soudu pro Prahu 1 JUDr. Dany Šindelářové. V tomto návrhu bylo kárně obviněné vytýkáno, že jako soudkyně dočasně přidělená k Městskému soudu v Praze nepostupovala v konkrétní trestní věci v souladu s § 2 odst. 4 a § 306a odst. 2 trestního řádu.

[2] Dne 31. 3. 2023 předložila kárná navrhovatelka dokument s názvem „Dohoda o vině a kárném opatření“ ze dne 22. 3. 2023. Obsahuje dohodu uzavřenou mezi kárnou navrhovatelkou a kárně obviněnou týkající se skutků spočívajících v tom, že kárně obviněná zavinila ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeným jednáním nedůvodné průtahy v trestní věci vedené u Městského soudu v Praze pod sp. zn. 46 T 15/2004. Rovněž porušila povinnost vyplývající z § 306a odst. 2 trestního řádu, tedy povinnost zrušit k návrhu odsouzeného pravomocný odsuzující rozsudek vydaný v řízení proti uprchlému. Kárně obviněná a kárná navrhovatelka shodně prohlásily, že se skutek stal a je kárným proviněním podle § 87 zákona o soudech a soudcích.

[3] Za tyto skutky navrhla kárná navrhovatelka, ve shodě s kárně obviněnou a se zohledněním judikatury kárných senátů v obdobných věcech, kárné opatření v podobě snížení platu o 20 % na dobu 12 měsíců.

[4] Při jednání dne 15. 6. 2023 odkázal místopředseda Městského soudu v Praze, který jednal za kárnou navrhovatelku, na důvody uvedené v kárném návrhu. Zdůraznil požadavek rychlosti vedení trestního řízení a povinnost soudu v řízení proti uprchlému stanovenou v § 306a odst. 2 trestního řádu. Požaduje se, aby byl odsouzenému rozsudek vydaný v řízení proti uprchlému neprodleně doručen, aby byl odsuzující rozsudek k návrhu odsouzeného zrušen a aby rozhodnutí o jeho zrušení bylo učiněno bez zbytečného odkladu a s nejvyšším urychlením. Řízení však bylo přesto zatíženo značnými průtahy, se snahou kárně obviněné přimět odsouzeného, aby netrval na požadavku zrušení rozsudku. Na druhé straně je obviněná z doby před nástupem k Městskému soudu v Praze převážně dobře hodnocena. Kárně obviněná zdůraznila, že své pochybení uznala hned poté, co s ním byla konfrontována. Uvedla, že obhájkyň odsouzeného požadovala pokaždé něco jiného, proto v dané procesní situaci zazmatkovala. Vzniklá situace ji velice mrzí, nikdy se jí to dosud během výkonu soudcovské činnosti nestalo.

[5] Kárný senát posoudil předloženou dohodu o vině a kárném opatření a neshledal k ní výhrad. Přítomní účastníci potvrdili, že dohoda vyjadřuje jejich pravou a svobodnou vůli. Kárný senát proto uzavřel, že další dokazování se provádět nebude (§ 314q odst. 5 trestního řádu). Kárný senát se zaměřil na posouzení, zda je dohoda správná z hlediska souladu se zjištěným skutkovým stavem a přiměřená z hlediska druhu a výše navrženého kárného opatření.

[6] Kárný senát se zabýval nejprve tím, zda byl návrh podán v rámci otevřených lhůt, vyplývajících z ustanovení § 9 odst. 1 zákona č. 7/2002 Sb. Dospěl k závěru, že objektivní i subjektivní lhůta byly dodrženy. Kárná navrhovatelka uvedla, že se o skutečnostech, které jsou předmětem kárného návrhu, dozvěděla z podnětu K., předsedkyně senátu Vrchního soudu v Praze, ze dne 9. 9. 2022, který jí byl doručen dne 13. 9. 2022. Tato skutečnost bezpečně vyplývá z uvedeného podnětu, který je u Městského soudu v Praze veden pod sp. zn. Spr 2298/2022. Subjektivní šestiměsíční lhůta k podání kárného návrhu i tříletá objektivní lhůta byly bezpečně dodrženy.

[7] V souzené věci došlo k souběhu dvou kárných provinění, a to nesprávného postupu kárně obviněné v souvislosti s rozhodováním o návrhu odsouzeného na zrušení předchozího odsuzujícího rozsudku vydaného v řízení proti uprchlému a neodůvodněných průtahů

v souvislosti s rozhodováním o tomto návrhu. Fakticky se tak jedná o vícečinný souběh kárných provinění, projednávány ve společném řízení (§ 88 odst. 4 zákona o soudech a soudcích).

[8] Obě kárná provinění spolu úzce souvisí. Průtahy v řízení byly bezpochyby důsledkem nezákonného jednání kárně obviněné při postupu podle § 306a odst. 2 trestního řádu. Obě kárná provinění hodnotí kárný soud jako obdobně závažná. V případě návrhu odsouzeného podle § 306a odst. 2 trestního řádu zvyšuje závažnost kárného provinění faktický postup kárně obviněné v řízení, který kárný senát, shodně jako kárná návrhovatka a předsedkyně odvolacího senátu, hodnotí jako neobjektivní, nepravdivé a nepřípustně předběžné hodnocení návrhu odsouzeného na zrušení rozsudku vydaného v řízení proti uprchlému. Závažnost kárného provinění pak zvyšuje i to, že kárně obviněná nemohla presumovat, že bude případně vyhověno žádosti o milost odsouzeného, rovněž nemohla předjímat pozitivní rozhodnutí o upuštění od výkonu zbytku trestu odnětí svobody. Průtahy při rozhodování o návrhu odsouzeného dle § 306 odst. 2 trestního řádu kárný senát nepovažuje za „prosté“ porušení § 2 odst. 4 trestního řádu, podle kterého musí orgány činné v trestním řízení projednávat věci urychleně bez zbytečných průtahů. Měl na zřeteli zákonný požadavek, aby bylo co nejdříve zřejmé, zda bude nadále vykonatelný původní rozsudek vydaný v řízení proti uprchlému, nebo bude tento rozsudek k návrhu odsouzeného, k rozhodnutí o němž stanoví trestní řád relativně krátkou lhůtu, zrušen. To se ve vytýkané věci prokazatelně nestalo. Jak v souvislosti s dvouměsíční prodlevou mezi tím, kdy se kárně obviněná dozvěděla o zadržení odsouzeného, a doručením odsuzujícího rozsudku s poučením o právu navrhnout jeho zrušení, tak zejména poté, kdy až do 17. 10. 2022 o návrhu na zrušení rozsudku kárně obviněná nerozhodla, a to i přes opakované návrhy odsouzeného.

[9] Užívání dohody o vině a kárném opatření jako institutu kárného řízení vycházejícího z přiměřeného použití dohody o vině a trestu (§ 314o a násl. trestního řádu) je již zaběhlou praxí kárných senátů Nejvyššího správního soudu ve věcech soudců. V rozhodnutí jednoho z nich ze dne 15. 4. 2019, č. j. 11 Kss 8/2018 - 199, bod 12, se uvádí: *„Kárný soud považuje možnost uzavřít dohodu o vině a kárném opatření za vhodné vyústění kárného řízení, protože jde o projev žádoucí sebereflexe nejen na straně kárně obviněného soudce, ale i na straně kárného návrhovatele, je-li předsedou soudu, u něž soudce působí. (...) Obě strany jsou tak již v procesu sjednávání dohody aktivně vtaženy do řešení jejich společného problému. Předpokladem účinného a dlouhodobě udržitelného řešení je i „manažerská práce“ se soudcem ze strany vedení soudu tak, aby v budoucnu byl schopen svou práci efektivněji organizovat, samozřejmě v míře slučitelné s postavením nezávislého soudce. Schopnost vzájemné otevřené komunikace předurčuje úspěch takového řešení, sjednání dohody o vině a kárném opatření je pak toho příslibem.“*

[10] Kárný senát přihlédl ke konkrétním důvodům, které kárně obviněná předkládala ke zdůvodnění, proč se kárného provinění dopustila. Reflektoval stanovisko kárně obviněné, že jí celá situace velmi mrzí a že jde o její první pochybení tohoto druhu. I kárná návrhovatka akcentovala žádoucí postoj kárně obviněné k tomu, co jí bylo kladeno za vinu, i dosavadní hodnocení kárně obviněné jsou kladná. U kárně obviněné došlo k žádoucí sebereflexi s předpokladem, že k obdobnému jednání již v budoucnu nedojde. I průběh ústního jednání vytváří podle názoru kárného senátu předpoklad, že si je kárně obviněná vědoma závažnosti pochybení, jichž se dopustila, a projednání kárného návrhu proto splní

svůj účel. S uvedeným předpokladem nejsou v rozporu ani vyjádření Soudcovské rady Obvodního soudu pro Prahu 1 ze dne 22. 3. 2023 a hodnocení kárně obviněné ze dne 13. 2. 2023 provedené místopředsedkyní Obvodního soudu pro Prahu 1 pro věci trestní.

[11] Jelikož dohoda o vině a kárném opatření, kterou strany uzavřely, vyhovovala zákonným kritériím, kárný soud ji schválil a rozhodl o vině a kárném opatření v souladu s ní. Dospěl k závěru, že dohoda vychází z pochybení kárně obviněné, bere v úvahu podstatné okolnosti věci a obsahuje kárné opatření nevybočující z mezí stanovených judikaturou kárných senátů v obdobných věcech. Kárný senát proto považuje sjednané opatření za zcela přiměřené.

Poučení: Proti tomuto rozhodnutí **n e n í** odvolání přípustné.

V Brně dne 15. června 2023

Mgr. David Hipšr
předseda kárného senátu